

СТАРМЛАДИ

ХУМОРИСТИЧНО-САТИРИЧАН ЛИСТ.

Уређује: Стармлади. — Цена је листу: на год. К 8, на $\frac{1}{2}$ год. К 4, на $\frac{1}{4}$ год. К 2.

Њ. Кр. В. „Јубилар“.

Стармлади: Ево ме дакле, са свима хитам, јубилеј и ја да ти „честитам“.

(Наставак на другој страни.)

УНИВЕРЗИТЕТСКА
БИБЛИОТЕКА

Славопојка

— Књазу Брдâ и перјаникâ, на дан његовог „јубилеума“, као поклич свих Србаља. —

(И.)

Ево ме, дакле, са свима хитам,
Јубилеј и ја да ти „честитам“. —

*

На „славном“ трону ја те затичем,
Где склапаш песме, велики план,
К'о Шекспир или Сер Едвард Греј —
„Венац“ ти пружам у овај дан —
Али, шта чујем? *са свију с' страна*
Захори смеј

И тону тако у дивљем смеју —
То се „радују“ твом „јубилеју!“

*

Пред тобом клече сви, као црви —
Ниси ти „ништа“ . . . Никола Први,
Што Црну Гору „прослави“ свуд —
Јер си показ'о баш ту, недавно
Твој дух и „нежну“, „питому“ ћуд!

*

„Венац ти пружам . . . ах, венац „славе“!
Где уплетене *мртвачке* главе, —
За венац „славе“ — ах тако zgodне! —
Првакâ оних — *странке народне!*

*

„Венац“ сав црвен! Свет од свуд врви,
Да га угледа, јер је од крви,
Од крви оних што си побио,
И оних, које си поробио,
Јер си ценио пожртвовања,
Конфисковао њи'на имања
И присвојио . . . тако говоре,
Ваљда за „срећу“ Црне Горе?
Цепи ти је зато „мало“ тежи,
Ал у том твоја „слава“ лежи!

*

„Венац“ ти пружам . . . а то је стварност!
Па прими данас ту благодарност?
Народ би хтео да се одужи —
Газии га докле роиски те
служи —

Срећан је с тобом, песму ти пева,
Јер *деспотизам* твој га загрева,
Од „силне среће“ — сузе пролева,
За то не мисли, да ти се ико
Данас подсмева . . .

*

Јер заслуге су твоје велике
Анђео мира из твоје слике
Са јатаганом, „левором“ вири,
И Црном Гором свуд пустош шири . . .
Твог „милосрђа“ божански зраци —
Хтео си да се „издаду“ ђаци,
Што у Србији учише школу,
И са њима си одигр'о ролу: —
Да би доказ'о сву „стварност“ глупу,
На оптуженичку мету их клупу
И стрпао их у затвор, таму,
И чудну с' њима играо драму,
Да би доказ'о моћ јавне речи —
С' радошћу слушаш где ланац звечи,
Јер си љубитељ *слободе праве,*
Сведок су томе — крваве главе!

*

„Венац је други од бомбâ сâми“ —
Он ће ти рећи *о оној драми,*
У којој главну *Настиф* је игр'о ролу
А ти „свеца“, „светог“ *Николу,*
Сравнивши народ *обичном волу,*
Ти си му „*лепе радости*“ свиј'о!
Уз то ти „слава“ свуда се множи,
Јер си ти јагње у — вучијој кожи!

*

Што да те даље „славим“ и „хвалим“?
„Слава“ је твоја к'о пирамида,
Где „заслугама“ увенчан стојиш,
Са „дуно“ стида —
Докле се *доле* од твојих људи
„Грешном“ народу и кожа скида! . . .

*

Што да те, „славим“? та сви те знају —
Шекспиру раван а *сличан*
Греју!

Периери твоји стварају чудо —
Ирода бране, твоју „*Јудеју*“!
Што кажем: *Ирод*? Јер теби више
Име Никола није, већ тако —
То „*дела*“ твоја сведоче јасно,
По том имену знаћете свако
Већ и *Нерон* ето ти се јавља —
Свог старог друга тебе поздравља,
Тебе деспота, а кнеза горског
Ирода новог ал — Црногорског!

Ево ме — краља!

Нијесам извојевао. Нијесам испјевао. Испунио сам жељу и најуставније учинио радост мом храбром народу. С дана на дан стизаху ми питања из најудаљенијих крајева моје простране државе: „Ваше краљевско Височанство! Зашто најмилостивије не пођете у скромности даље, па нам милостиво не одредите путем „Гласа Црногорца“ да Вас зовемо: *Ваше краљевско Величанство!*“

Храбра моја ћеца из Цариграда и Америке поручиваху ми све чешће, да неће домовима својим дотле, док од кнеза не постане бар краљ!

Мнидијих у племенитом срцу своје ево овако: „Народе мили, истина је да је благостање твоје већ прешло границе и да ћеш у превеликој срећи својој бити тек онда потпуно задовољан, кад ти под бријестом буде судио краљ, ал' опет одлагах и одлагах тај најжељнији чин до топлијих времена (у мојој домовини). Ево дакле, насташе и пасје врућине и ја испуњавам жељу твоју народе мој и приказујем ти у себи четвртог — тако ми се чини — српског краља послје Косова, — а другог српског „бити имајућег“ Цара, после Цара Лазара“.

Моја краљевска пријемљива рука, жели да јој воља народна буде даље у двострукој мјери склона, како кр. Величанству не би било сметње при репрезентацији.

На тој склоности кличем Вам унапријед: евала ви!!!

КРУНИСАЊЕ

(у аустријским крунама и форинтама).

Телеграми (преко црногорског телеграфа без жица.)

Велика несрећа.

Цетиње. Крунисање црногорскога краља обављено је на овој врућини најтоплије. Но и ти сретни часови нису могли проћи без велике несреће. Послје свршенога чина у цркви догодило се пред црквом ово: По утврђеном и бившем књазу одобренем распореду требао је новог краља да поздрави у име свег поштеносног света Ђорђе Настић. Но, место Настића ступа

пред краља *Штајнхарт* — и треснув о земљу телеграм, загрми: *Настаћ вије могао доћи, јер сте му заборавили послати путни трошак.*

Нови краљ, кажу, да се силно ражалостио.

После крунисања.

Цетиње. Нови краљ је потписао први указ. Позвао је све црногорске бегунце, ма где били у свету, да што пре дођу у своју краљевину. Обећао им је поштеном речју, да ће им ону награду, коју им је као кнез наменио, дати и као краљ.

Обећани добитак неће их дакле мимоићи, ма кад дошли на подворење Његовом краљевском Величанству. Зато нека се сви пожуре, док још има — места у краљевским одајама у Подгорици.

Разна заступства о „прослави“.

(Бомбе мале — али пале.)

● Султан неће ићи књазу на прославу лично — него ће послати једног свог најбољег — коња.

●● „Београдско новинарско удружење“ је дуго се мислило би ли послало и она коња или Стевана Ђурчића, (ур. „Беогр. Новина“). Напоследку су ипак решили да у место коња — пошаљу Стевана Ђурчића.

●●● И аустријски цар је послао коња. Сироти коњи!

●●● Радикална странка из Војводине је по примеру Султановом хтела да пошаље једног „магарца“ — али пошто Јаша није код куће — морало се одустати од те намере и ако су имали на расположењу чопор магарца.

●●● Угарска ће књазу (по Султановом примеру) послати венац — паприка.

●●● Аустрију ће заступати званично Georgije Risto Nastić, витез von Schuffenthal.

●●● „Клуб црногорских емиграната“ — заступаће књажеви наручени бомбаша с каквим новим Рајковићем на челу.

●●● Један део — дакле не „целу“ — новосадску гимназијску омладину заступаће пензионисани проф. новосадске срп. гимназије — Грчић.

●●● Либералне посланике срп. црквеног сабора — Др. Полит.

●●● Србе „веленздајнике“ ће заступати књажев миљеник — Акурти. Он ће најверније моћи књазу тумачити осећаје троједничких Срба.

Крвава река.

Подмукло хучи кроз крши голе,
Као да плаче река крвава,
Народа јадног разноси боле,
Са црног гробља закланих лавâ.

Црно је гробље извора дало,
— Невина крвца кланих јунака, —
А широм Зете корито мало
Народа бедног постала рака.

Подмукло хучи, као да плаче
Кроз крши голе, река крвава;
А народ тужан осећа јаче
Зарите канџе свога устава.

И крик очајан са хуком реке,
Са тешком клетвом буди небеса
И одјек тужан гвоздене звеке,
Са окованих живих телеса.

Удара небо, да зна, да суди
Свим крвницима, људима таме,
Да дахну смело невини људи,
У тамницама што труну, чаме.

Подмукло хучи, корито шири
И буја правцем цетињског „града“,
Где славу славе, сви „командири“
Јунаци „славни“, смешних парадâ.

Да продре, да јурне у весеље
Звук песме, свирке да задави,
И да заплоче празне фотеље,
Кад рикне, јурне, в а л к р в а в и !

Црни голуб.

Краљеско занимање.

Пошто је најновији српски краљ још прије крунисања стекао све ордене европских великих сила и према томе нема сад више у том смеру никаквих жеља, рад је да даје поуке свима кандидатима и аспирантима за краљевску титулу, круну и остале ситнарије.

Надвојводе, Висости, Престолонаследници и сви остали који спадају у ту бранжу биће усмено — а могу бити и писмено — поучавани о томе: Шта и како треба „уставни“ краљ да ради у том случају, кад вође народне дођу и на владу,

па се ипак чувају свега онога, што би их могло компромитовати?

На свршетку поучавања ће се прво вољом народа изабрати представници а уз засебну улазницу

моћи ће се видети

 у Јусовачи

они, које је —

— даровани устав!!!

склонио у хлад, да онде

најслободније

размишљају о човјеку, закону, и ако им је воља: о аисолутизму и тиранији.

У Јусовачи ће Секула у кратко приказати

на још живим примерима!!!

како изгледају они, који се превише користе данима правима и слободно размишљају о којекаквим лудоријама, као што су:

напредак земље и народа!

За тим ће им се показати најновији црногорски патентирани произуми

 у пушкама које саме убијају и ханџарима, који сами секу (неококорне) главе (својим госама).

О овим чудотворним пушкама и ханџарима је чешће пута било говора и у званичном „Гласу Црногораца“, према томе неће нико посумњати у истинитост њиховог чудотворства. Ако неко од црногораца баш и посумња — он се може у свако доба и сам увјерити, ако му живот од устава није милији!

Напоследку ће се корпоративно отићи на гроб свију оних који су природном смрћу у славу књажеву умрли, било да им је „од каве позлило“, било да их је „црногорска помрчина прогутала“ или да су их пушке „самобојке“ — са свијета оправиле, гђе ће се у мјесто парастоса отијевати позната најновија народна химна:

„Овамо, овамо!

У брда ова!“

(ту ће се руком на најновије хумке од колашинских гробова показати) а за тим ће се слављенички свијет разићи овамо, онамо... од куд је већ ко и дошао!

Максим Слатки.

„Слава“ црногорског народа.

Црногорски народ вришти,
Тирански га ланац стеже,
Пјесму смрти мученика
Зар не чујеш, „краљу“, кнеже?

Ал не! „Сретан“ народ пјева,
По Гори се пјесма слеже,
Хори с пјесма слављеника:
„Слава теби, „краљу“, кнеже!“

Круну златну мећеш на се,
Народ тешки синџир стеже,
Ох, што ниси од тог гвожђа
Круну сков'о себи кнеже?

Затрешће се мрачна Гора,
Попуцаће „златне“ мреже,
Песма твојих мученика,
Кад с захори „краљу“, кнеже!

Дурмитореки.

Незаслужен господарев грб.

Дошао Ненад Крњов из Пјешиваца на Цетиње. Било је вријеме жетве, а он мјесто да сабира оно мало сиротиње, ону црквицу, дошао на Цетиње, да тражи десечарицу, грб. Нешто му у срцу тешко боже, па ако му је господар не додијели, он ће се кукавац убити из репетирке.

Треба да знате само, да онај који не добије од господара неки грб — није власт, и не може зорити, и оно сиротиње што има — пропада му.

Припустише и њега под бријест.

— Што си ти дошао, рецидер ни, чоче — пита га господар.

— Да те Бог живи Господару, тражим правицу и мислим да ћу је наћи данас пред твојим кољенима.

— Да нећеш левор, да ти дарујем!

То је од онијех поклона рускијех, које је господар скупо продавао народу, којима је послато на поклон. Левор је продавао по 15 фијорина...

Пјешивцу штреча срце...

— Купио сам твој левор Господару за три дуката, него не могу да живим ако ми не даднеш десечарицу, од срамоте ћу потонути у земљу; помози ми господару за име бојје и њивота св. Петра.

— Машане! викну господар, а прискочи један перјаник баш до пјешивца са ријечима:

— На служби Господару!

— Подај, вели Господар, овоме Никогивићу, ту показа на пјешивца десечарицу, па ако је незаслужи, оцијепићу му на сред пјаче двадесет и пет тољага...

Перјаник је учинио по заповјести, а пјешивац као да је у рају потскочи и викну:

Да те Бог живи Господару и цијелу кућу Петровића...

Сунце је било на западу. Двије године су прошле од како је пјешивац добио грб.

Гомила свјетине окупила се на сред пјаче.

У средини на једној клади обањен је кукавац Ненад Крњов.

Перјаници су са дугачкијем тојагама ударили по несрећној жртви. Оцијепили су му двадесет и пет у сред бијела дана.

Зашто!?

За то, исповједио се Ненад Крњов јединоме пријатељу, што нијесам по наредби Господаревој убио рођенога брата, а грб ми је дао с ријечима: Ако га не заслужиш оцијепићу ти двадесет и пет тојага на сред пјаче...

Брат Ненадов био је учитељ и клубаш, а то ће рећи уз народну странку...

Живио Господар!

Један пјешивац.

ВАЂЕВИНА.

— Како су руски поклони „поклањани“ народу. —

Баш је доста велик ријечник Вуков, али ријеч вађевина не налази се у њему. Она се одомаћила или створена је за вријеме сретне владе по народ у Црној Гори — књаза Господара...

Кад се буде Вуков ријечник попуњавао, објасниће се ријеч вађевина од прилике овако: Услијед суше, перодице, ратова, руска друштва побуђена хуманитетом слала су поклоне сиромашном народу у Црној Гори. Књаз је те поклоне продавао народу; до новог жита давао је товар на пр. умертина за наполеон. Година омане, и сиромашак је за онај товар жита лако набавио наполеон, било што је продавао кривицу или што се спријатељио с зеленим светом или што народ ријекао: „зелена шима“ (попа Ђоке, Матановића и Пламенца и т. д.) који су му убрзо и кућу продали да га ослободе од дуга и терета.

Ови „књажеви“ поклони су многу црногорску кућу раскућили, а дужника на „лустрајзе“ у свијет — чак у Америку отјерали. Краће речено: Продавање рускијех поклона по нечувену „јефтину“ цијену и егзекутивно наплаћивање овога дуга уз „зелене“ зајмове, то вам је „у српском језику“ код Црногораца, нов појам назван — вађевина.

Књаз, да га Бог поживи, новац од поклона, које је „поклонио“ народу пласирао је у француске и енглеске банке, дијелио је својим „перјаницима“ робовима и хајдучима, који су све што је напредно у Црној Гори имали дужност, да униште...

Слава кући Петровића!

Цетиње.

Црногорац Спасојев.

Због прославе!!!

(Заточеницима).

„Ој, робови, ђецо моја,
Требали сте дома давна;
Ма за славу задржах вас,
Да ми буде љепша — славна!“

Ваш Господар!

ИЗ СТРАНИХ ЛИСТОВА.

Ерентал (аустријском цару): Никица
моли — круну!

Цар: Подајте му — форинту.

„Борсем Јанко“.

Књаз Никола:

Из „Балканске Царице“.

„Црна је Гора, жељна хљеба,
А ти је књаже, дижеш до неба!“

ПРОШИРЕЊЕ ПРОСЛАВЕ.

Са Цетиња нам пишу: „Судећи по
силним коњима који за прославу стижу, из-
гледа да ће ова прослава сјајнија испасти и
од чувеног „румског збора“, на ком је
као што је познато учествовало 213 особа и
један коњ! — Као што смо извештени
„одбор за прославу“, усљед таког лепог
одзива коња — решио је, да прославу про-
шири са коњском изложбом.

Брзојав. **Цетиње.** У програму је и коњ-
ски вашар, те су на прославу позвани сви
џамбаси и бачки локупеци. Мрцине неће пу-
стити у Црну Гору, јер кажу господар има
доста мрцина на Цетињу — и без њих!

Јел' сигурна од банкротства?

Јел' сигурна Црна Гора,

С трошкова свет се пита?

Сигурна је, што да није

Кад и нема хич кредита. Меркур.

Новоглас.

Младић, који је поново постао способан
за брак, тражи сапутницу живота. Понуде ваља
послати под шифром „Ерлих 606“.

Нови избори у Хрватској.

У Хрватској спремају нове „скупе из-
боре“. Патријарх Лускијан каже: Е, лако
је Кујену расписивати изборрре за моје паррре.

Број 400.000/К.

Слобода штампе.

(Из „установног“ живота Црне Горе у XX. веку.)

Било је управо десетог септембра, годи-
не од рођења Христова хиљаду девет стотина
седме...

Пред штампаријом листа који се усудио
не бити мамелучки „Народне Мисли“ у
Никшићу, урлала је нека „трезвена“ руља:

— Доле издајници!... Живио Господар!
Двије чете до зуба оружане, предвођене
војним главарима на команду рш... јурнуле
су у штампарију. Пошто су затекли у штампарији самог Гутенберга, који је непомично стајао и гледао их као да им је пркосећи хтео ријећи:

— Бједници једни! Шта хоћете?

Главно командујући га угледа:

— Ево га, издајника!

А статуа гипсана као да му се кезила
у очи:

— Ево ме, па шта?

И једним „јуначким“ ударцем је главно
командујући отежао главу клубаша Гутен-
берга, који је изумио ђавоља слова, да псују
издајници Господара. А на ријеч „пали“
осуше двије чете плотун у Гутенберга и срав-
нише га са црном земљицом — раздробивши
га у хиљаду парчадића.

Затим главно командујући показа на „из-
дајничка слова“... „А овђе су та изумљена
ђавоља слова у овијем сандуцима, има их на
милијоне, ама ниједно проклето и најмање
словце — неће гошподара похвалити, за то
„доле с њима!“ „Доле!“ заурлаше двије
чете и за тили часак лежала су мртва слова
доле на хрпи... а озго се другарски стисло
слово уз слово и сложили у ријеч —: Бјед-
ници!

— А ово је та ђавоља машина која на
сат по 1000 пута црним на бијелом наружи
гошподара. Саставите је са црном земљи-
цом а и утробу јој разнесите. И опет се чу
„рш“ — а „издајничка“ машина је разваљена
лежала на земљи.

— А видите ли овај шпорет? И он је
против св. куће Петровића подпаљивао и за-
грејавао...

И разлуцаше и „издајнички“ шпорхерт.

— А сад вјерни синови свијетлог дома
гошподарева, треба да по хришћанској дуж-
ности сахранимо ово све што смо са црном
земљицом саставили, а то можемо најбоље
учинити ако и ову кућу са земљом сравнимо.
Нека је проклет и које је изумио таке блуд-
не куће.

И за тили час је штампарија била у ру-
шевинама уз одушевљену вику:

Живила слобода!.... Живио го-
сподар!

Онај делија што је „јуначки“ погубио
Гутенберга добио је од господара крст, а
многи у обје чете медаље „за заслуге —
домовини“ — а о господаревом трошку је
још тог вечера приређен банкет за оба двије
чете и руљу.

Сву ноћ је никшићски тишину пролама-
ла ужасна дерњава:

Живила слобода! Живио господар!

Гутенберговац

из никшићске штампарије.

Листак.

БОЖИЊЊЕ ПРАСЕ.

Шаљива игра у 1 чину. Писац ће се на крају — казати.

(Наставак.)

Цаја. Куда ћеш.

Вуле. Идем сад Томи, да му сломијем кости.

Цаја. Дивна подвала.

Вуле. Ма ово није подвала — него безобразлук. Безобразлук брата, јакако. Дај овамо, ту главицу. (Зграби је).

Цаја. Шта ћеш с' њоме?

Вуле. Оћу да му је зафрљим у сред суне па да му подвикнем: ево ти купус, то нек једе твој татко на божић. — А видиш шерета једног а он ми подваљује. Вели газда Вуле, ти имаш ћерку и то баш фајн ћерку — а ја имам оног мог димпира — па можемо да будемо род. Нећу ти вели пару тражити — имам вели пара као плеве, нека се деца узму и нека су сретна и берићетна, кад се и онако радо гледе. А видиш ти келеша ни једног, он таку срамоту самном да прави.

Цаја. Толико ти кажем, да је овај божић мени пресео. (Оде у кујну.)

Вуле. (Сам.) Незнам теби — ал њему оће здравља ми да преседне и прасе и божић!

ПОЈАВА VIII.

Јанко. (Улази на средња врата са салветом у ком је колач.)

Вуле. (Пође, сретне се.) Ха, добро ћеш, овај је потривио!

Јанко. Христос се роди! газда Вуле.

Вуле. Ваистину, ваистину. (За се.) Овај ће богато назарити.

Јанко. Срећни празници!

Вуле. Хвала, хвала! (За се.) Што ли му је само оно у марами?

Јанко. И вама и гђи Цаји и гђци Кајки!

Вуле. (Загледа. За се.) Да не буде од куд још једна главица купуса?

Јанко. У здрављу провели са оном авђелском: Слава богу на висини а на земљи мир и љубав међу људима добра воља.

Вуле. Хвала, хвала (За се.) Море ће ти преседне љубав!

Јанко. (За се.) Не изгледа ми баш најљубазнији газда Вуле. А ја треба да сам као неки полагањик. Дочек није баш најлепши. (Осврће се.)

Вуле. (За се.) Овај ће ми за све платити.

Јанко. (За се.) Нико да ме понуди да седнем. (Сети се) Изволте! (Предаје завежљај.)

Вуле. (Као не сме да прихвати.) Шта је то? Купус?

Јанко. Колач. Какав купус?

Вуле. Ништа, тако, нешто ми се у глави врти главица купуса.

Јанко. А да ви неволете случајно купус?

Вуле. Ко, јер ја? Немам очи да га видим.

Јанко. А госпођа Цаја?

Вуле. Сав јој је црн.

Јанко. А госпођица Кајка?

Вуле. Јок брата, никог немам у мојој фамилији ко би био на божић за купус. А као зашто ти то, ко наприлику питаш? (За себе.) Да га не буде онај матори обешешак послао да ми се још наруга?

Јанко. Ви ћете опростити. Отац ме је послао —

Вуле. Знам већ зашто. Ствар се не даје тако лако опростити. Врло је замашна

Јанко. Па баш зато сам дошао. Отац је послао овај колач, у знак —

Вуле. Јели то треба да је трампа за прасе? Ја моје прасе никад недам за таки колач. И онда шта ће ми ваш колач, ми нисмо никакав род.

Јанко. Па баш зато вам је отац послао да се сродимо —

Вуле. Како на прилику да се сродимо?

Јанко. Извините, ја сам мислио да ви знате, да ја вашу ћерку љубим.

Вуле. Извините ви, љубав је љубав, прасе је прасе, а купус је купус.

Јанко. (За се.) Шта хоће овај с' тим купусом. (Наставља.) И ваша кћи исто тако љуби мене.

Вуле. Како, како? То је лаж! Него видите ли ви ову главицу купуса?

Јанко. (Неда се збунити.) Питајте њу, па ћете се уверити и сами.

Вуле. За то ћу да се предомислим. Али говорите. (Љутито.) Видите ли ви ову главицу купуса?

Јанко. Видим, а што?

Вуле. Сад одма да га изедеш.

Јанко. (За се.) Ама шта му је, да није полудео. (На глас.) Како велите?

Вуле. Велим ти, да ову главицу купуса сместа поједеш.

Јанко. (За се.) Нема сумње, овај је — (показује).

Вуле. Хајде, хајде, гризи брата.

Јанко. Извините, али ја купус не волим.

Вуле. Ха, не волиш га — не волим га ни ја. Хајд, хајд, паси.

Јанко. Полаженик, па да једе купус. А друго нисам ја сивоња.

Вуле. Нисам ни ја жероња. Хајде, хајде, гризи брата. (Гура му главицу у уста.) Или ако не можеш тако, да ти га исецкам у салату. (Виче.) Цајо!

Јанко. (За се.) Ето ти га на. Ја дошао да просим девојку — а он ме кљука с' купусом. — Нема сумње пошашавио је. Да се ја чистим одавде.

Вуле. Е кад нећеш да га једеш, а ти да се чистиш одавде, јер ћеш грбав да испаднеш одавде. Ево видиш ова врата!?

(Наставиће се.)

ЛЕКОВИТО КУПАТИЛО РУСАНДА

Продужење купалишне сезоне лековитог блатног купатила „РУСАНДЕ“ у Меленцима које са сигурним успехом, по употреби 20 - 25 купања лечи јогунасту и застарелу костобољу *Sarief Nekrosis*, севотине, хроничну реуму, скрофулу у сима њезиним облицима и појавима, које нису биле у стању да излече никакове лековите масти. Нарочито лечи *Psorias prurigo*, кожную болест. Код женских неуредан крвоток у којим болестима премашује најчувенија интернационална купатила, продужује своју купалишну сезону до 15. 28 септембра т. г. У купатилу је стална лечничка помоћ, апотека, четири модерна уређена хотела са 100 соба, кафана, рестаурација са особито добром кухињом, одлична музика, леп парк за шетњу, кр. угар. пошта, телеграф и телефон, те је према томе свака удобност гостима обезбеђена.

Проспекте и ближа извешћа даје сваком на захтев и бесплатно управа купатила Русанде у Меленцима. (Торонталска жупанија).

ЗА УПРАВУ КУПАТИЛА:

Каменко Пиперски
деловођа.

Милан Гранић
председник управитељ.

Отворено преко целе године.

Надалеко припознато, те хиљадама похваљено као лековито купатило, с најјачом садржином јодне лековите воде, која је по исказу првака хемичара, потпунија него садржина јода у купатилу Липику. Најлековитија сумпорна вода за лечење Ишиаса хроничне реуме, костобоље и севотине и т. д.

Сваковрсна лечења ладног купања. Угљене киселине, фанго, блатне и сумпоровите купке. Електрична купања. Сваковрсне лековите и вибрационе масаже. Радиогенова лечења са пићем и купањем. Сунчана, ваздушна и у песку купања. Раскошно парно купатило. Дивна дворана за читање, за одмарање, одлично уређена гостиона са елегантним гостинским собама и добром кујном. Возња аутомобилом до купатила и натраг у варош. Сталан купалишни лекар. Комбиниране јефтине цене за купке. Диван ценовник се на захтев пиће бесплатно и франко:

Управа купатила.

„Стармлади“ излази 1. и 16-ог сваког месеца. Рукописи се шаљу на уредништво. Претплата се шаље на администрацију „Стармладог“ у Нови Сад (Ujvidek), Витковићева улица број 16.

Власник и издавалац: М. Крстоношић (Поједини број 30 пот.) Одговорни уредник: Петар Крстоношић.

Штампариа Учитељског Д. Д. „Натошевић“ Нови Сад.

ПОГРЕБНО ПОДУЗЕЊЕ

и стовариште надгробних споменика

ПАЈЕ МАРКОВИЋА у Н. САДУ

у средини Дунавске улице, телефон број 168.

Филијала: погребно подuzeње „Конкордија“ пређе Буре Стојковића, Ђурчинска улица број 15.

Држи вазда огроман избор сваковрсних каменних надгробних споменика. Натписе изрезује најсавршеније, а позлата дупла и дуготрајна. Велики избор мртв. сандука, венаца, покрива и целокупне опреме за погребне. Цене строго солидне а послуга најтачнија.

СПЕЦИЈАЛНА КУЋА

Артиклова за негу болесника

Основања 1864. год
НАЈБОЉИ ОПАСАЧИ ОД УКВАРА

Бандаже, вештачке руке, ноге и очи, ортопедске апарате, хируршке инструменте, електромедицинске апарате, завоје у најбољем квалитету држи 723 -

Лиферант многих болница и болничких каса

АУГУСТ ЦИГЛЕР, НОВИ САД, (Ujvidek) Угарска,
преко од Централног кредитног завода бр. 21/А.

Ценовници се шаљу на захтев бесплатно.

ЛЕКОВИТО ВАРОШКО

Аршеско купатило

У НОВОМ САДУ.

Фрање Ракоција пут.

Телефон бр. 264.